

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 lõikes 1 ⁽¹⁾ sätestatud üldist diskrimineerimiskeeldu tuleb tõlgendada nii, et selle keelu- ja kaitseulatus võib hõlmata tööandja otsust tööleping üles öelda töötajaga, kellest oldi seni tööalaselt heal arvamusel, üksnes seetõttu, et ta on tööõnnetuse tõttu ajutiselt – teadmata ajaks – töövõimetu, kui ta sai sel ajal arstiabi ja sotsiaalkindlustusetoetusi?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 30 tuleb tõlgendada nii, et kaitse, mis tuleb tagada ilmselgelt meelevaldselt ja alusetult vallandatud töötajale, peab olema kaitse, mis on siseriiklikus õiguses ette nähtud igasuguse vallandamise vastu, millega rikutakse põhiõigust?
3. Kas tööandja otsus tööleping üles öelda töötajaga, kellest oldi seni tööalaselt heal arvamusel, üksnes seetõttu, et ta on tööõnnetuse tõttu ajutiselt – teadmata ajaks – töövõimetu, kui ta sai sel ajal arstiabi ja sotsiaalkindlustusetoetusi, võiks kuuluda Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ühe, mõne või kõigi nende) artiklite 3, 15 ja 31 ning artikli 34 lõike 1 ja artikli 35 lõike 1 kohaldamis- ja/või kaitsealasse?
4. Juhul kui vastus kolmele eelmisele küsimusele (või mõnele neist) on jaatav ja tõlgendatakse nii, et otsus tööleping üles öelda töötajaga, kellest oldi seni tööalaselt heal arvamusel, üksnes seetõttu, et ta on tööõnnetuse tõttu ajutiselt – teadmata ajaks – töövõimetu, kui ta sai sel ajal arstiabi ja sotsiaalkindlustusetoetusi, kuulub Euroopa Liidu põhiõiguste harta mõnede või mõne artikli kohaldamis- ja/või kaitsealasse, kas siis siseriiklik kohus võib neid kohaldada isikutevahelise vaidluse lahendamiseks, kuna ta leiab, et – olenevalt sellest, kas tegemist on „õiguse” või „põhimõttega” – neil on horisontaalne õigumõju, või „kooskõlalise tõlgendamise põhimõtte” kohaselt?

Juhul kui vastus neljale eelmisele küsimusele on eitav, esitatakse viies küsimus:

5. Kas tööandja otsus tööleping üles öelda töötajaga, kellest oldi seni tööalaselt heal arvamusel, üksnes seetõttu, et ta on tööõnnetuse tõttu ajutiselt – teadmata ajaks – töövõimetu, võiks kuuluda direktiivi 2000/78 artiklites 1, 2 ja 3 vaadeldud diskrimineerimise aluse sätestava mõiste „otsene diskrimineerimine puude tõttu” alla?

⁽¹⁾ EÜT C 364, 2000, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 23. juulil 2015 – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce versus Salvatore Manni

(Kohtuasi C-398/15)

(2015/C 354/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Vastustaja: Salvatore Manni

Eelotsuse küsimused

1. Kas 30. juuni 2003. aasta seadusandliku dekreediga nr 196 rakendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 [lõike 1] punktis e sätestatud põhimõte, et isikuandmeid säilitatakse andmesubjektide tuvastada võimaldaval kujul ainult seni, kuni see on vajalik seoses andmete kogumise või hilisema töötlemise eesmärkidega, on ülimuslik ning järelkult on äriregistriga rakendatav avalikustamissüsteem, mis on ette nähtud nõukogu 9. märtsi 1968. aasta esimeses direktiivis 68/151/EMÜ⁽²⁾ ning liikmesriigi õiguses tsiviilseadustiku artiklis 2188 ja 29. detsembri 1993. aasta seaduse nr 580 artiklis 8, selle põhimõtte kohaselt keelatud osas, kus see süsteem nõuab, et igapähe oleks võimalik ilma ajapiiranguteta saada füüsiliste isikute andmeid, mis on sinna registrisse kantud?
2. Kas nõukogu 9. märtsi 1968. aasta esimese direktiivi 68/151/EMÜ artikkel 3 lubab seega, et erandina sellest, et äriregistris avalikustatud andmed jäävad avalikuks piiramatuks ajaks ja määratlemata vastuvõtjatele, ei kuulu need füüsiliste isikute andmed enam neis kahes mõttes „avalikustamisele”, vaid on kättesaadavad ainult piiratud aja jooksul või kindlatele vastuvõtjatele, lähtuvalt andmetöötleja hinnangust, mille ta annab igal üksikjuhtumil eraldi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31, ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).

⁽²⁾ Nõukogu 9. märtsi 1968. aasta esimene direktiiv 68/151/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad (EÜT L 65, lk 8; ELT eriväljaanne 17/01, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Cantabria – Sección 4 (Hispaania) 7. augustil 2015 – Liberbank, S.A. versus Rafael Piris del Campo

(Kohtuasi C-431/15)

(2015/C 354/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Cantabria – Sección 4

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Liberbank, S.A.

Vastustaja: Rafael Piris del Campo

Eelotsuse küsimused

1. Kas tarbijalepingusse lisatud intressi alammäära tingimuse ebaõiglaseks ja seetõttu tühiuks tunnistamise tagasiulatava jõu piiramine on kooskõlas ebaõiglaste tingimuste mittesiduvuse põhimõtte ning nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) artiklitega 6 ja 7⁽¹⁾?
2. Kas tarbijalepingusse lisatud, ebaõiglaseks ja seetõttu tühiuks tunnistatud intressi alammäära tingimuse mõju kestma jätmine on kooskõlas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) artiklitega 6 ja 7?